

Đại Tạng Kinh \_ Tập 02\_ No.117

## PHẬT NÓI KINH GIỚI HƯƠNG

Hán dịch: Tây Thiên Dịch Kinh Tam Tạng\_ Triều Tán Đại Phu Thí Quang  
Lộc Khanh\_ Minh Giáo Đại Sư (kẻ bầy tôi là) PHÁP HIỀN phụng chiếu dịch.

Việt dịch: HUYỀN THANH

Như vậy tôi nghe. Một thời Đức Phật ngự trong vườn **Kỳ Thọ Cấp Cô Độc** (Jetavana' nāthapiṇḍadasyārāma) tại nước **Xá-Vệ** (Śrāvastya).

Bấy giờ Tôn Giả **A Nan** (Ānanda) đi đến chỗ Đức Phật ngự. Đến xong, cúi đầu mặt lễ bàn chân của Đức Phật, chắp tay cung kính rồi bạch Phật rằng: “Thế Tôn ! Con có chút nghi ngờ, muốn xin thưa hỏi. Nguyên xin Đức Thế Tôn vì con giải nói. Con thấy Thế Gian có ba loại mùi thơm là mùi thơm của rễ cây, mùi thơm của bông hoa, mùi thơm của hạt giống. Ba loại mùi thơm này tràn khắp tất cả nơi chốn, có gió cũng ngửi được, không có gió cũng ngửi được. Mùi thơm ấy như thế nào ?”

Khi ấy Đức Thế Tôn bảo Tôn Giả A Nan rằng: “Đừng nói lời này *“Mùi thơm của ba loại này tràn khắp tất cả nơi chốn, có gió thì ngửi được, không có gió cũng ngửi được”*. Mùi thơm của ba loại này dù có gió hay không có gió thì chẳng phải là khắp tất cả nơi chốn đều ngửi được hết đâu.

Này A Nan ! Nay ông muốn nghe mùi thơm mà khắp tất cả đều ngửi thấy thì cần phải nghe thật kỹ. Ta vì ông tuyên nói”

A Nan bạch Phật rằng: “Thế Tôn ! Nay con ưa thích lắng nghe ! Nguyên xin tuyên nói”

Đức Phật bảo A Nan: *“Dù có gió hay không có gió mà mùi thơm vẫn lan ra khắp mười phương.* Thế Gian nếu có **Cận Sự Nam** (Upāsaka), **Cận Sự Nữ** (Upāsikā) trì **Tịnh Giới** (Giới luật trong sạch) của Phật, hành các **Pháp lành** (Kusālā dharmā: Thiện Pháp) là *chăng sát sinh* (Pāṇātipātā-ṇātipātā-virati), *chăng trộm cắp* (Adattādānād-virati), *chăng tà dâm* (Kamā-mithyācārād-virati), *chăng nói dối* (Mṛṣāvādād-virati) với *chăng uống rượu* (Madya-pāna-virati) thì mùi thơm của Giới (Śīla-gandha: Giới Hương) như vậy của Cận Sự Nam, Cận Sự Nữ này lan ra khắp mọi phương đều ngửi thấy, rồi mười phương ấy thấy đều khen ngợi, nói lời này: *“Ở trong cái thành (tên là....) có Cận Sự Nam, Cận Sự Nữ như vậy trì Tịnh Giới của Phật, hành các Pháp lành là: chẳng sát sinh, chẳng trộm cắp, chẳng tà dâm, chẳng nói dối với chẳng uống rượu”*. Đây đủ **Giới Pháp** này thì người đầy được mùi thơm như vậy, dù có gió hay không có gió, thời khắp mười phương đều ngửi thấy, thấy đều khen ngợi rồi được yêu kính”

Lúc đó, Đức Thế Tôn nói **Tụng** rằng:

“\_ Thế Gian: hết thấy các hoa, quả

Cho đến hương: **Trầm** (Agaru, hay Aguru), **Đàn**, **Long Xạ**

Chẳng phải mọi nơi đều ngửi thấy  
Khắp chốn chỉ ngửi thấy **Giới Hương** (Sīla-gandha: Mùi thơm của Giới  
Luật)

\_ **Chiên Đàn** (Candana), **Uất Kim** (Kuṅkumam) với **Tô Hạp** (Turuṣka)  
**Ưu Bát La** (Utpāla: hoa sen xanh) với hoa **Ma Lệ** (Mālīka)  
Trong hương của các Diệu Hoa ấy  
Chỉ có **Giới Hương** là tối thượng.  
\_ Hết thấy **Trầm, Đàn** của Thế Gian  
Hương ấy nhỏ xíu chẳng lan khắp  
Hương *người trì Tịnh Giới* của Phật  
Chư Thiên ngửi khắp, đều yêu kính  
\_ Đầy đủ **Giới thanh tịnh** như vậy  
Cho đến thường hành các Pháp lành  
Người đầy chẳng bị Thế Gian cột  
Hết thấy các **Ma** (Māra) thường xa lìa”

Bấy giờ Tôn Giả A Nan với chúng Tỳ Khưu nghe Đức Phật dạy bảo xong,  
đều vui vẻ tin nhận, lễ Phật rồi lui ra.

PHẬT NÓI KINH **GIỚI HƯƠNG**

\_Hết\_

26/09/2011